

AVIZ

**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență cu privire la
modificarea și completarea Legii nr.52/1994 privind
valorile mobiliare și bursele de valori**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență cu privire la
modificarea și completarea Legii nr.52/1994 privind valorile
mobiliare și bursele de valori, transmis de Secretariatul General al
Guvernului cu adresa nr.201 din 08.11.2000,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

**Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu
următoarele observații și propuneri:**

I. Observații generale

1. Proiectul de ordonanță de urgență supus avizării reiterează unele dintre propunerile de modificare a Legii nr.52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori avansate, în cursul anului 1999, sub forma unei inițiative legislative. Între acestea se disting cele care vizează sursele de autofinanțare a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare după trecerea acesteia la finanțare din venituri extrabugetare în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr.6/1999 și dreptul de dispoziție asupra acestor venituri, precum și cele privind amenajarea unui cadru mai favorabil pentru protecția acționariatului minoritar în societățile deschise.

2. Este de observat că la art.7¹ alin.(2) din cadrul pct.2 al art.I, soluția propunând stabilirea salarizării membrilor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare prin regulament adoptat de însăși această Comisie este cel puțin discutabilă, deoarece aceștia, fiind nominalizați în categoria funcțiilor de demnitate publică pentru care indemnizațiile sunt unice și se stabilesc prin Legea nr.154/1998,

drepturile și obligațiile lor nu pot fi decât cele stabilite prin legislația în vigoare pentru oricare instituție publică. Totodată, propunerea ca modul de încasare și de gestionare a veniturilor (de sursă extrabugetară) să fie stabilite prin regulament de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare suscită, de asemenea, unele obiecții. Este adevărat că în prezent Comisia Națională a Valorilor Mobiliare se finanțează din venituri extrabugetare, dar ea **nu produce** aceste venituri, ci doar **le colectează, în beneficiul său**, potrivit unui temei legal (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/1999).

În acest context, referitor la stabilirea drepturilor și obligațiilor membrilor și personalului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare care se detașează sau se deplasează temporar în țară și în străinătate, a cheltuielilor de protocol, a celor cu parcul auto, precum și consumul de carburanți prin regulamente proprii ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (art.7²), observăm că, atâta timp cât prin ordonanțe și hotărâri ale Guvernului se stabilesc normative și baremuri aplicabile tuturor instituțiilor publice, instituirea unui regim special, derogatoriu, pentru Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, ar trebui, poate, reanalizată.

3. În intenția de a asigura acționariatului minoritar o protecție eficace contra abuzurilor și fraudelor managementului societății presumat a acționa în interesul acționariatului majoritar, inițiatorul propune soluții care vin să contrazică strident rațiunea unora din inovațiile aduse Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.32/1997. Astfel, celeritatea avută în vedere de legiuitor prin introducerea în Legea nr.31/1990 a art.114 privind delegarea către consiliul de administrație a unor prerogative ale adunării generale extraordinare, este total anulată prin instituirea obligației ca ședințele consiliului de administrație în exercitarea unor atare prerogative să fie supuse convocării, publicării și stabilirii datei de referință, în conformitate cu cerințele prevăzute pentru adunarea generală a acționarilor. Considerăm, de aceea, că protecția acționariatului minoritar ar putea fi asigurată prin instituirea dreptului acționariatului minoritar de a ataca deciziile luate de Consiliul de administrație în exercitarea unor asemenea prerogative, în condițiile regimului legal stabilit pentru hotărârile adunării generale, în acest sens dispozițiile **art. 91⁴**, propus la **punctul 6**, fiind suficiente.

Tot astfel, plafoanele valorice de 1% din valoarea capitalului social pentru actele ce se încheie între administratori, angajați, acționari, ori persoane implicate cu aceștia, pe de o parte, și societate pe de altă parte, respectiv 10% din valoarea capitalului social pentru

acte de dispoziție încheiate de administratori sau directori autorizați în numele societății, sunt exagerat de reduse, riscând să blocheze mecanismul decizional în societate, prin impunerea obligației ca asemenea acte să fie supuse, înainte de a fi încheiate, aprobării adunării generale extraordinare a acționarilor.

Dispoziția art.143 din Legea nr.31/1990 ca și cele stabilind prerogative exclusive pentru adunările generale ale acționarilor sunt suficiente, astfel încât a introduce restricții sau condiționări mai severe pentru societățile comerciale deschise considerăm că nu servește la protecția acționariatului minoritar ci doar afectează celeritatea decizională și, deci, interesul societar. Dacă se dorește o precauțiune suplimentară pentru protecția acționariatului minoritar, dispozițiile respective (pct.6 art.91⁵ și 91⁶) ar putea prevedea dreptul acționarilor minoritari de a ataca în justiție asemenea acte, motivând că le prejudiciază interesele.

4. Întrucât, prin soluțiile propuse, proiectul afectează unele dispoziții din Legea nr.31/1990, acestea ar trebui nominalizate în cuprinsul art. II al proiectului și propuse fie spre abrogare fie spre o modificare corespunzătoare, chiar dacă prin titlul său, acesta nu are ca obiect decât modificarea și completarea Legii nr. 52/1994.

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. Referitor la titlu, conform normelor de tehnică legislativă, acesta trebuie însoțit de preambulul uzual:

"În temeiul art.114 alin.(4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență".

2. Deoarece Legea nr.52/1994 a suferit intervenții legislative ulterioare, care s-au realizat sub forma completărilor, este necesară inserarea sintagmei "și completările", imediat după expresia "cu modificările" din finalul părții dispozitive a art.I.

3. Întrucât Legea nr.52/1994 este supusă prin prezentul proiect atât unor modificări cât și unor completări, acestea trebuie evidențiate distinct. Pe cale de consecință, sugerăm reformularea pct.1, 5, 9 ale art.I, astfel:

"1. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:".

"5. Articolul 89 se modifică și va avea următorul cuprins:".

"9. Alineatul (1) al articolului 106 se modifică și va avea următorul cuprins:".

4. În corpul proiectului de ordonanță se fac referiri incomplete la Legea nr.31/1990, motiv pentru care recomandăm folosirea următoarei formulări:

"Legea nr.31/90 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare".

Observația este valabilă art.91³, alin.(1), art.91⁴, art.91⁸, alin.(1), art.91⁹ alin.(2), art.91¹³, ale punctului 6 al art.I.

5. La **art.I pct.1**, sugerăm îmbunătățirea textului sub aspect redacțional, menținerea termenului de 60 de zile consacrat *de lege lata*, iar cererea Comisiei trebuie oricum să fie temeinic justificată. În consecință, propunem următoarea reformulare a **art.7**:

"Art.7. - Pentru nevoile Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și ale reprezentanțelor sale, Guvernul sau consiliile județene, respectiv Consiliul General al Municipiului București ori, după caz, consiliile locale, prin hotărâre vor atribui în administrare Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare imobilele necesare - terenuri și clădiri - din domeniul public de interes național sau local, în 60 de zile de la cererea temeinic justificată a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare".

6. Pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, la art.I pct.6 sugerăm reformularea părții de debut a art.91⁶ alin.(3) prin înlocuirea adjectivului "precedente" cu indicarea exactă a numărului alineatelor avute în vedere, astfel:

"(3) În cazul încălcării prevederilor alin.(1) și (2) ...".

Reiterăm observația și pentru art.91¹¹, alin.(2) al pct.6, art.I, în care cuvântul "precedent" va fi înlocuit prin cifra arabă 1 încadrată între paranteze.

7. La **punctul 2 art.7¹ alin.(1)** textul de debut este neclar și oricum, conține un enunț formulat impropriu, întrucât cheltuielile curente și de capital ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nu "se utilizează" și nu "provin din". Pentru precizia și claritatea enunțului propunem următoarea formulare:

"(1) Cheltuielile curente și de capital ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare se finanțează din venituri extrabugetare care provin din: ...".

Semnalăm că sursa figurând la **litera c) a alin.(1) din art.7¹** nu este cea stabilită la art.2 alin.1 lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/1999, care se limitează la aplicarea cotei de 0,5% *ad valorem* asupra "emisiunilor de valori mobiliare prin oferte publice". Textul propus extinde sfera de aplicare a respectivei cote procentuale "la valoarea efectivă cu care se majorează capitalul social al societăților deschise, plătite de aceste societăți". Este însă bine știut că o societate deschisă își poate majora capitalul social prin subscripție de noi aporturi rezervate exclusiv acționarilor existenți, ori

prin ofertă publică, în orice caz, cu respectarea dreptului de preferință la subscripție al acționarilor existenți. Este, deci, corect și echitabil ca aplicarea cotei procentuale să se facă numai asupra valorii emisiunilor prin ofertă publică, nu și asupra valorii aporturilor subscrise la majorare de către acționarii existenți, aceste subscripții nefiind operațiuni de piață de valori mobiliare. Prin urmare, la **lit.c)** ar trebui să fie reprodus textul art.2 alin.(1) lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/1999.

Referitor la sursa prevăzută la **lit.f)** de la **alin.(1)**, subzistă o neclaritate privitoare la "plasamentele disponibilităților proprii, efectuate în titluri de stat". Câtă vreme disponibilitățile proprii ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare provin din "cotele" prevăzute la **lit.a) - e)**, apare inexplicabil ca acestea să poată face obiect de plasament, mai cu seamă când scadența unor atari plasamente s-ar situa în exercițiul financiar următor, știut fiind că soldul pozitiv la finele exercițiului, chiar pentru o autoritate publică finanțată extrabugetar, trebuie vărsat la bugetul statului, în măsura în care o lege specială nu l-ar lăsa la dispoziția acesteia. Sugerăm revederea textului cu privire la partea lui finală.

8. Cât privește **alin.(2) al art.7¹** propus în proiect, considerăm că modul de încasare și de gestionare a veniturilor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare ar trebui să fie stabilit la fel ca la oricare altă instituție publică, nu prin regulament propriu ci printr-un regulament elaborat eventual în comun de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și Ministerul Finanțelor și aprobat prin hotărâre a Guvernului.

9. La **alin.(5) al art.7¹** nu se înțelege cine solicită expertizele financiar-contabile sau de audit: investitorii, asociații ale acestora ori însăși Comisia Națională a Valorilor Mobiliare? Dacă Comisia Națională a Valorilor Mobiliare dorește să achite costul expertizelor solicitate de investitori, sau oricum în interesul protecției acestora, s-ar cuveni ca textul să fie mai explicit în acest sens, pentru că dacă este vorba numai de expertizele solicitate de însăși Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, e firesc ca aceasta să le plătească, iar textul propus devine un truism.

10. La **punctul 3** propunem modificarea enunțului introductiv după cum urmează:

"Alineatul 1 al articolului 10 se modifică și va avea următorul cuprins:".

Cât privește conținutul dispoziției modificatoare, considerăm că micșorarea vârstei minime pentru vocația la calitatea de membru al

Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare de la 35 la 30 de ani este discutabilă, având în vedere necesitatea unei temeinice pregătiri de specialitate și a unei bogate experiențe profesionale care, în mod normal, nu se pot dobândi în 6 - 7 ani de la absolvirea unei facultăți. Trebuie amintit că toate reglementările legale pun drept condiție de vechime în specialitate, chiar pentru funcții de expert ori consilier, de la 5 la 10 ani; or, pentru un membru al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare este firesc să fie stabilită o exigență superioară funcțiilor amintite. Sugerăm menținerea soluției consacrate în prezent.

11. La art.6 pct.4 apreciem că instituirea, pentru administratorii societăților deschise, a obligației de a prezenta, la cererea unor acționari, rapoarte de gestiune ori asupra unor operațiuni determinate cu o periodicitate de două ori pe trimestru este excesivă. Sugerăm să fie modificat textul în sensul stabilirii obligației de a prezenta asemenea rapoarte o dată pe trimestru.

La **alin.(3) al art.82¹** inițiatorul interzice Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare calificarea drept informații confidențiale a unor informații necesare acționarilor pentru formularea politicii investiționale. Semnalăm că o asemenea soluție intră în contradicție cu art.2 alin.(3) din Legea nr.52/1994, nepropus pentru modificare.

Alin.(4) al art.82¹ nu face decât să reia soluția consacrată în art.119 din Legea nr.31/1990, iar obligarea administratorilor de a convoca adunarea generală a acționarilor, fără dreptul acestora de a aprecia dacă problemele menționate de acționari în cerere sunt sau nu de competența adunării generale, cum prevede legea, o considerăm lipsită de temei. Propunem renunțarea la acest text, fără riscul nici unui prejudiciu pentru acționari. Renunțarea la acest text antrenează și eliminarea literei k) de la art.104 propus spre modificare (**art.I pct.8** din proiect).

Măsura dispusă în alin.(5) al art.89, de suspendare de drept a drepturilor acționarului aferente acțiunilor care îi conferă poziția majoritară, pe întreaga perioadă de la dobândirea poziției majoritare până la închiderea ofertei publice de cumpărare a tuturor acțiunilor aflate încă în circulație este lipsită de temei: suspendarea drepturilor de acționar ar avea o rațiune numai dacă acționarul dobânditor al poziției majoritare n-ar fi procedat în termenul prevăzut de lege (iar o asemenea prevedere nu este formulată în proiect) la elaborarea și solicitarea avizării ofertei publice și apoi la publicarea acesteia. Prin urmare, o măsură cu conotație net sancționatorie nu poate fi dispusă în lipsa stabilirii exacte a unei conduite care să fi fost încălcată. S-ar cuveni să fie

stabilite în proiect un termen minimal până la publicarea ofertei publice de cumpărare și un termen minimal al acesteia, numai neobservarea celui dintâi legitimând măsura suspendării drepturilor de acționar.

12. La **art.I pct.5, art.89** impune în **alin.(3) și (4)** un termen de 45 de zile de la data dobândirii poziției majoritare, pentru derularea ofertei publice de cumpărare a acțiunilor aflate încă în circulație. Observăm că termenul este excesiv de drastic și inaplicabil, întrucât de la data dobândirii poziției majoritare acționarul va avea nevoie de o durată minimă pentru elaborarea ofertei publice și avizarea ei de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, abia apoi trebuind să o publice și putând începe derularea sa efectivă. În aceste condiții, propunem ca termenul minim care ar putea fi prevăzut să fie de 90 de zile.

13. La **art.I pct.6**, prin introducerea **art.91³** se instituie obligația pentru consiliul de administrație al societății deschise ca, atunci când exercită prerogative ale adunării generale extraordinare delegate lui în conformitate cu art.114 din Legea nr.31/1990, să convoace ședința, să publice convocatorul și să stabilească data de referință conform dispozițiilor art.117 și 122 din Legea nr.31/1990 și reglementărilor stabilite de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare. Îndeplinirea acestor obligații presupune trecerea unei durate de minim 30 de zile de la deciderea convocării unei asemenea ședințe, până la ținerea ei efectivă. Este evident că în acest fel este compromisă rațiunea celerității care a stat la baza inovației delegării de prerogative către Consiliul de administrație introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.32/1997. Oportunitățile de piață, exigențele ce caracterizează prerogativele menționate de art.114 din Legea nr.31/1990 nu așteaptă nici măcar o săptămână, așa încât impunerea obligației de convocare și publicare, analog celei stabilite pentru adunarea generală a acționarilor, zădărnicește scopul urmărit de legiuitor. Propunem renunțarea la această dispoziție, textul **art.91³** urmând să înceapă cu actualul **alin.(2)** care să insereze ipoteza de la alineatul precedent la finele enunțului: "... având pe ordinea de zi atribuții delegate de către adunarea generală extraordinară a acționarilor, în conformitate cu art.114 din Legea nr.31/1990".

14. La **art.I pct.6**, privitor la **alin.(3)** al **art.91⁶**, pentru acuratețea juridică a expresiei propunem reformularea enunțului din rândul final al textului, după cum urmează:

"... directorului autorizat culpabil, pentru repararea prejudiciului cauzat societății".

15. La **art.I pct.6 art.91⁸ alin.(3)**, inițiatorul ar trebui să precizeze ce înțelege prin "persoanele interesate": însăși persoana condamnată ori reprezentantul societății al cărei administrator, director, cenzor sau reprezentant a fost condamnat? Oricum, obligația alternativă instituită de text este nerecomandabilă, fiind suficient și mult mai sigur ca obligația să rămână numai în sarcina instanței judecătorești.

16. La **art.91⁹** formula propusă în **alin.(1)** în scopul asigurării "reprezentării proporționale, în raport de capitalul social a tuturor acționarilor în cadrul consiliului de administrație al societăților deschise" este inaplicabilă și are drept efect inevitabil, imposibilitatea ținerii adunării generale a acționarilor pentru desemnarea sau revocarea administratorilor, întrucât este de notorietate că acționarii care, singuri sau împreună cu alții, dețin o participare de minim 10% din capitalul social ori minim 10% din totalul drepturilor de vot în adunarea generală, nu participă la adunarea generală, interesul lor societar fiind pe măsura participării la capitalul social.

Totodată, soluția avansată este și defectuos formulată, întrucât reprezentarea proporțională nu presupune ca **fiecare** administrator să fie numit sau revocat cu voturi care să includă pe cele ale acționarului sau acționarilor deținând minim 10% din participarea la capitalul social ori din totalul drepturilor de vot. Dacă ar fi așa, ar însemna ca **toți** administratorii să fie numiți, respectiv revocați, prin votul acestui acționariat minoritar, voturile celor deținând maxim 90% din participarea la capitalul social ori din totalul drepturilor de vot fiind irelevante. Se instituie astfel un drept de VETO ABSOLUT pentru acționariatul minoritar, ceea ce este de neconceput. În fine, trebuie precizat că administratorii nu sunt mandatar și nici altfel reprezentanți ai celor care i-au propus și votat, ei fiind reprezentanți ai **societății** iar nu ai **acționarilor** sau ai unora din ei. Administratorii sunt desemnați și, respectiv, revocați printr-o **hotărâre a adunării generale a acționarilor** care exprimă **voința societară**, obligatorie pentru toți acționarii, chiar dacă au fost absenți. Singura modalitate de a cenzura legalitatea hotărârii este acțiunea în anulare, reglementată de lege.

Este evidentă, prin urmare, imposibilitatea unei asemenea dispoziții, iar dacă se vrea ca și la acest nivel să se impună protecția acționariatului minoritar, singura soluție rațională și legală este instituirea dreptului acestuia de a-și desemna un reprezentant care să participe, fără drept de vot, la ședințele consiliului de administrație

(deci problema trebuie pusă nu *in personam* la momentul desemnării ori revocării administratorilor, ci *in rem*, cu privire la activitatea acestora) și care să învedereze că decizia ce urmează a fi luată contravine intereselor acționariatului minoritar. Dacă această decizie este totuși votată în consiliul de administrație, respectivul reprezentant ar trebui să aibă drept de opoziție, cu efectul suspendării unei asemenea decizii până la supunerea ei confirmării, sau după caz, infirmării de către adunarea generală a acționarilor ce va fi de îndată convocată.

Pe cale de consecință, propunem să fie eliminate și alineatele următoare ale textului, respectiv alin.(2) și (3).

17. Referitor la **art.91¹⁰** din proiect semnalăm că **alin.(1)** reia dispoziții din Legea nr.31/1990 (art.122 și 206), astfel încât propunem renunțarea la acest text. Cât privește **alin.(2)** al **art.91¹⁰**, considerăm că nu se justifică nicicum introducerea unei discriminări, pentru societățile deschise înscrierea mențiunilor de majorare a capitalului social la registrul comerțului propunându-se a fi **precedată** de avizul eliberat de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

O asemenea soluție afectează principiul constituțional al independenței judecătorului (delegat la Oficiul Registrului Comerțului), acesta fiind cel care examinează **legalitatea** majorării capitalului social, avizul Comisiei neputând prejudeca asupra legalității.

Deci, avizul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare pentru majorarea capitalului social trebuie să fie **posterior** înscrierii la Registrul Comerțului a mențiunii de majorare a capitalului social, funcția lui fiind de a servi la înregistrarea acțiunilor emise prin majorare pentru acționarii respectivi în registrul acționarilor.

Cât privește **alin.(3)** al **art.91¹⁰** semnalăm că dispoziția propusă contrazice regula stabilită de art.215 din Legea nr.31/1990, anume că aporturile subscrise la majorarea capitalului social trebuie vărsate în proporție de minim 30% din valoarea nominală la data subscripției, iar restul în termen de 3 ani de la data publicării în Monitorul Oficial a hotărârii adunării generale. Pe de altă parte, nimic nu împiedică adunarea generală să stabilească, prin hotărârea de majorare, obligația vărsământului integral la data subscripției aportului la majorare ori într-un termen mai scurt decât cel prevăzut de lege, fie că este vorba de majorare rezervată acționarilor existenți ori de majorare prin ofertă publică de subscripție. Prin urmare, nu se poate impune prin lege

regula vărsământului integral la data subscripției pentru majorarea capitalului social la societățile deschise, o asemenea soluție rămânând să fie decisă doar de societatea respectivă.

În consecință, propunem renunțarea la întregul art.91¹⁰.

18. La **art.I pct.6**, în textul **art.91**¹¹ propunem înlocuirea termenului "reevaluarea" cu "actualizarea valorii" (imobilizărilor) știut fiind că actualizarea valorii este determinată de fluctuația puterii de cumpărare a monedei, necesitând aplicarea unor indici (chiar în speță textul referind indicele inflației), pe când reevaluarea operează prin efectul legii de modificare a unității monetare, ceea ce nu e cazul în speță. Înlocuirea respectivă urmează a fi făcută la toate cele 3 alineate.

19. La **art.I pct.6**, pentru **alin.(5)** al **art.91**¹², în scopul redării acurateței și preciziei enunțului, propunem reformularca debutului textului după cum urmează:

"(5). În cazul unei diferențe depășind 10% între valorile diferite stabilite de rapoartele de expertiză, administratorii societății împreună cu ...".

La **alin.(6)** al aceluiași articol, pentru a evita pleonasmul propunem înlocuirea verbului "aduc" (aport) din rândul 1 cu verbul "subscriu".

20. Pentru a răspunde cerințelor art.56 alin.(1) din Legea nr.24/2000, sugerăm reformularea părții dispozitive a pct.10 al art.I, astfel:

"10. După art.108, se introduce articolul 108¹, cu următorul cuprins:".

În ceea ce privește cuprinsul articolului propus, semnalăm că acesta are în vedere instituirea unor amenzi contravenționale al căror quantum (minim 50 mil. - maxim 250 mil. lei) depășește plafoanele legale ale amenzii penale; apreciem că trebuie revăzute plafoanele respective, pentru asigurarea unei corespondențe raționale cu cele prevăzute pentru amenda penală.

21. Semnalăm că la pct.11 al art.I, indicele cifric al articolului nou introdus trebuie scris corect (art.114¹).

22. Conform art.61 alin.(3) din Legea nr.24/2000, actele normative supuse abrogării trebuie determinate expres, prin menționarea tuturor datelor de identificare a acestora; prin urmare, alin.(1) al art.II va fi reformulat astfel:

"Art.II. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr.6/1999 privind finanțarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din venituri extrabugetare, publicată în Monitorul Oficial al României nr.65,

Partea I, din 16 februarie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr.139/1999 publicată în Monitorul Oficial al României nr.345, Partea I din 21 iulie 1999, se abrogă".

23. Având în vedere faptul că alin.(2) al art.II reglementează o situație distinctă față de alin.(1) și anume, republicarea ordonanței de urgență preconizată prin proiect, recomandăm considerarea acestuia ca articol și numerotarea lui astfel: "Art.III". Așadar, sugerăm următoarea redactare a acestuia luând în considerare și menționarea exactă a tuturor datelor de identificare ale Legii nr.52/1994:

"Art.III. - Legea nr.52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.210, din 11 august 1994, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare".

Menționăm că referința la "Monitorul Oficial al României, Partea I" a fost eliminată deoarece Legea nr.202/1998 stabilește în art.5 lit.A.a) că legea se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1339/14.11.2000